

EJEMPLO DE EXAMEN PARA ACCEDER A LA FORMACIÓN OCUPACIONAL SUBVENCIONADA DE NIVEL 2 PARA AQUELLOS ALUMNOS QUE NO PRESENTEN LA ESO O EQUIVALENTE ADEMÁS SE HARÁ UNA PRUEBA TEÓRICA Y PRACTICA DE INFORMÁTICA PARA AQUELLOS CERTIFICADOS DE PROFESIONALIDAD QUE REQUIERAN CONOCIMIENTOS INFORMÁTICOS

EXAMEN COMPETENCIAS EN LENGUA CASTELLANA (N2)

A ELEGIR LENGUA CASTELLANA O LENGUA CATALANA (PÁG. 5)

El camino (PARTE I)

Daniel, el Mochuelo, se revolvió en el lecho y los muelles de su camastro de hierro chirriaron desagradablemente. Que él recordase, era ésta la primera vez que no se dormía tan pronto caía en la cama. Pero esta noche tenía muchas cosas en las que pensar. Mañana, tal vez, no fuese ya tiempo. Por la mañana, a las nueve en punto, tomaría el rápido ascendente y se despediría del pueblo hasta las Navidades. Tres meses encerrado en un colegio. A Daniel, el Mochuelo, le pareció que le faltaba aire y respiró con ansia dos o tres veces. Presintió la escena de la partida y pensó que no sabría contener las lágrimas, por más que su amigo Roque, el Moñigo, le dijese que un hombre bien hombre no debe llorar aunque se le muera el padre. Y el Moñigo tampoco era cualquier cosa, aunque contase dos años más que él y aún no tuviera empezado el Bachillerato. Ni lo empezaría nunca tampoco. Paco, el herrero, no aspiraba a que su hijo progresase, se conformaba en que fuera herrero como él y tuviese suficiente habilidad para someter el hierro a su capricho. ¡Ese sí que era un oficio bonito! Y para ser herrero no hacía falta estudiar catorce años, ni trece, ni doce, ni diez, ni nueve, ni ninguno. Y se podía ser un hombre membrudo y gigantesco, como lo era el padre del Moñigo.

Miguel Delibes, El camino.

1. La expresión “caer en la cama” significa:
  - a. Saltar sobre la cama
  - b. Caerse al suelo
  - c. Irse a dormir totalmente agotado
  - d. Caer del cielo
2. Un sinónimo de “habilidad “ es:
  - a. Destreza
  - b. Hábil
  - c. Torpeza
  - d. Torpe
3. La palabra “nunca” es:
  - a. Sustantivo
  - b. Adjetivo
  - c. Adverbio
  - d. Verbo
4. Un antónimo de “contener” es:
  - a. Derramar
  - b. Contención
  - c. Aguantar
  - d. Contenido
5. El adjetivo de “llorar” es:
  - a. Reír
  - b. Llorando
  - c. Tristeza
  - d. Llorón
6. La palabra “lágrimas” se acentúa porque:
  - a. Tiene tres sílabas.
  - b. Es esdrújula.
  - c. Acaba en consonante.
  - d. La vocal “a” siempre lleva tilde.
7. En el texto la palabra “gigantesco” quiere decir:
  - a. Hombre muy alto
  - b. Hombre de bien
  - c. Un ogro
  - d. Hombre muy severo
8. En “El Moñigo tampoco era cualquier cosa” el sujeto es:
  - a. Era
  - b. cualquier cosa
  - c. El Moñigo
  - d. No hay sujeto
9. En la oración: “Carmen parece cariñosa” la palabra “cariñosa” realiza la función de:
  - a. Verbo
  - b. Sujeto
  - c. Atributo
  - d. Complemento Directo.
10. La definición: “Tren que hace pocas paradas” corresponde a:
  - a. Camastro
  - b. Rápido
  - c. Ascendente

d. Vehículo

PARTE II: REDACCIÓN. Mínimo 100 palabras.

A elegir entre estos dos temas:

1. ¿Cuál crees que ha sido la causa real de la crisis económica actual y qué solución puede tener?

2. Salir de fiesta los sábados por la noche.

MATEMÁTICAS (N2)

1. Calcula

$$1 - (5 - 3 + 2) - [5 - (6 - 3 + 1) - 2] =$$

2. Calcula

$$(-27) \cdot (-3) \cdot (-3)^2 \cdot (-3)^0 =$$

$$(-3)^3 \cdot (-3) \cdot (-3)^2 \cdot (-3)^0 = (-3)^6 = 729$$

3. Al comprar un monitor que cuesta 450 € nos hacen un descuento del 8%. ¿Cuánto tenemos que pagar?

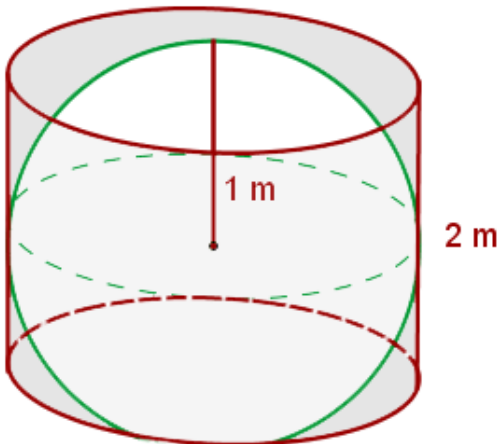
$$100 \text{ €} \longrightarrow 92 \text{ €}$$

$$450 \text{ €} \longrightarrow x \text{ €}$$

4. ¿Cuántas personas caben de pie en un autobús de 60 m² si cada persona ocupa una superficie de 100 dm²?

5. En una piscina caben 45 000 litros. ¿Cuánto tiempo tarda en llenarse mediante un grifo que echa 15 litros por minuto?

6. Calcular el volumen de una esfera de 1m de radio. Fórmula: $V = \frac{4}{3} \pi r^3$

COMPETÈNCIA LLENGUA CATALANA (PART I)

Llegeix el text de la següent carta a la premsa, extret de l'Avui de 30 de setembre del 2003, i a continuació senyala les respostes vertaderes del qüestionari, segons el contingut del text que has llegit.

No sé si farà de mala educació que inclogui en aquesta tribuna una petita història biogràfica. Diguem que jo devia tenir prop de deu anys i al meu barri es volia organitzar una coral. Qui l'havia de dirigir va voler fer una prova de veu als que ens hi havíem presentat voluntaris. El director in pectore, al piano, escoltava... I totes les melodies, inclosa la meva, les rebia amb un posat de satisfacció tan evident que, no ho vaig poder evitar, vaig oblidar una certesa que des de llavors he tingut sempre present: tinc molt mala veu, i una oïda musical que no us diré.

Però ell ens acomiadava a tots amb una mateixa i increïble expressió sincera de satisfacció, acompanyada d'un: "Molt bé; fantàstic; ho has fet molt bé!". I ens en vam tornar cap a casa, esperant el dia que començarien els assaigs... Va passar el temps, d'aquella manera insensible que passa el temps quan tens deu anys, que sembla que no passi, fins que un dia algú em va dir que la coral -aquella coral, la meva- feia el concert d'inauguració. I jo no en sabia res, a mi ningú no m'havia avisat per començar a assajar... És clar: no havia estat seleccionat. Cosa que ja hauria d'haver sabut, des del primer moment: l'entusiasme incontrolat amb què m'havia llançat a cantar en aquella prova no havia precisament ajudat a refrenar la meva col·lecció inharmonica de galls.

Les ganes de plorar em van durar un parell de dies, o potser no tant, que el temps, en el món dels nens, ja ho sabeu, es mesura en una escala que els adults no sabem mesurar. Però no us penseu que plorava per haver estat rebutjat: plorava perquè havia caigut en la trampa d'aquell "molt bé" uniforme i fals, plorava per la meva ingenuïtat i, sobretot, per l'engany voluntariós i culpable d'aquell músic mentider.

Si hagués de triar la persona que més ha influït, i no a fi de bé, en la mentalitat de la gent del meu segle, ho tindria clar: monument, com una mona de Pasqua, al savi que va definir el dogma del trauma infantil. Aquell que diu que als nens no se'ls pot exposar als perills de les veritats desagradables, és a dir, que als nens no se'ls ha de dir mai la veritat, si no és que la veritat és tova i suau com el cotó. Però la veritat no ho acostuma a ser. Fins i tot el cotó ha estat collit sota els cops de fuet dels traficants d'esclaus! El que més em dol és que si aquell home del piano m'hagués dit, senzillament, mirant-me a la cara amb franquesa: "Fill meu, no ho fas bé", jo hauria tingut una oportunitat de corregir-me i millorar; de decidir si em volia posar a aprendre a cantar, o preferia deixar-ho córrer. Aquell "molt bé" igualitari no solament no em va ensenyar a cantar, sinó que va fer-me pensar que ja en sabia, i és per això que encara ara no en sé.

La veritat pot ser cruel: però és més cruel, fa més mal, i dura més, la mentida. I suprimeix la llibertat, que es basa en el coneixement.

Lluís Hernández Sonali

- L'autor del text explica una història autobiogràfica.
- El nin va intuir durant la prova que no seria seleccionat.
- El nin fou seleccionat pel gran entusiasme que va demostrar durant la prova.
- La persona que havia de dirigir la coral va mentir voluntàriament.
- Les veritats desagradables provoquen traumes en els infants.
- La mentida és pitjor que la veritat, per molt cruel que aquesta sigui

PART II: REDACCIÓ. Mínim 100 paraules.

A triar entre aquests dos temes:

1. Quin creus que ha estat la causa real de la crisi econòmica actual i quina solució pot tenir?

2. Sortir de festa els dissabtes a la nit.
